

Бачо Киро развивалъ между назе народниатъ духъ още тогава, ко то тиранскитъ сатаръ стоѣше на вратовете ни. *См. 50.*

Сафи* (*sāfi* adj. a. 1. *Pur, sincère. 2. clair, limpide. 3. Poli (se dit d'une épée)* пр. чистый: А на около постелкитѣ и възглавницитѣ бѣха сирмени сафи злато. *X. I, 84.*

Саханъ* (*sahn* s. a. 1. *Coupe, soucoupe. 2. vulg. sahan. Plats de cuivre avec leurs couvercles de même métal, dans lesquels on sert les mets. 3. Sein, intérieur d'une chose*) с. м. мѣдное вылуженное блюдо.

Саханче ум. блюдо: Даръ на младоженцы-тѣ единъ мѣденъ саханъ. *Ч. 15.* Облизва си, като куче (кога облизва) блаженъ саханъ. *Ч. 200.* Ние владнахме и за тебъ има Добаръ дѣлъ въ сребаренъ сѣханъ. *З. 255.* Зима кандилото и два сахана и ги изгѣдва. *См. 11.* Жены-тѣ отнискать на юртище-то колацы съ колюво и по едно праздно саханче. *Ч. 111.*

Сахарчица с. ж. ум. отъ сахаръ: Ние би желале да знаеме, може ли г. Скарлатъ Стратовичъ, когото г. Ангелаки нарича сахарчица, да ходи безъ умбрела или не? *З. 303.*

Сахатчия с. м. часовникъ: Баща намѣсти ма при единъ сахатчия дѣто подкачихъ да оправямъ сааты. *Л. Д. 73 р. 249.* Гулямъ и жумбушъ станалу, — В Дечкуви равни двурови, На Деча сахатчинна. *Б. 90.*

Сахатъ* (*sā'at, s. a. 1. Heure, horologe, montre, pendule, heure de marche qui équivaut à une de nos lieues*) с. м. **Сахатче** ум. 1) часы: И да ми дадешъ, Царъ Муратъ, Султанъ Селимска Джамія Съсъ дванаесетъ выкала Съсъ петнаесетъ саата. *Ч. 334.* А най-много той (Карлъ V) обычалъ да прави часове (сахаты). *Л. Д. 267.* Единъ часовникъ (сахатъ) си състои отъ 102 различни части. *Л. Д. 1869 р. 169.* Да отбера момче спроти мене, Що не піеть вино и ракіа, Що му пснить саатъ во назу'а, Що му игратъ коня во дворе'и, Що му игратъ куна на колена! *М. 517.* Да си тражимъ любе спрема мене, Що не піе вино и ракія, Що-то иде блага медовина, Що му біе сахатъ у пазуки. *Ч. 351.* Да бръкнѣ въ коюи джобови Злато сахатче да извади. *Д. 26, 11—52.* 2) часъ: Не твърдѣ рано не твърдѣ късно, Като сахата един удари Един удари и половина. *Д. 74, 4—6.* „Мори моме мало, що те майка кара? Се на къчерина; ни на една доба, —, на едни-о саатъ?“ *М. 390.* Ясакъ да стане на амамъ, Колко до единъ сахато. *Ч. 333.* Въ саатъ и полъ дружина си стигна. *М. 142.* Ет' на колку сати да ме скорпишъ“. *М. 65.* Та го гоні три саати време. *Пс. 21—22, 552.* Отъ Троема града три сахата место. *М. 31.* Зеде Марко каменъ да си фърлятъ, Малу каменъ що ми подфърлило, Го фърлило токму три са'ати. *М. 121.* Ми го стигна дур' надворъ отъ Скопје, Вонка до седумъ са'ати места. *М. 143.* Я два дни, мамо, я три дни, Я пакъ ми до три са-